

1. ชื่อผลงาน “กระซิบวันละนิด ชีวิตเปลี่ยน”

1.1 ชื่อภาษาไทย. “กระซิบวันละนิด ชีวิตเปลี่ยน”

1.2 ชื่อภาษาอังกฤษ “Whisper a little bit of life”

2. ชื่อหน่วยงาน หอผู้ป่วยออทิสติก 3 กลุ่มการพยาบาล สถาบันราชานุกูล

3. ปีที่ดำเนินการ 2560

4. คำสำคัญ : เด็กออทิสติก , กระซิบ , พฤติกรรมต่อต้านการฝึก

5. เป้าหมาย : เพื่อลดพฤติกรรมต่อต้านการฝึกทักษะของเด็กออทิสติกอายุ 6-18 ปี และเป็นการพัฒนาอารมณ์ความรู้สึกของผู้ปกครองในด้านบวก ในระยะเวลา 3 เดือน

6. ปัญหาและสาเหตุ :

การฝึกทักษะต่างๆ เช่น ทักษะการเข้าสังคม ทักษะการสื่อสาร ทักษะการดำรงชีวิตประจำวันเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับเด็กออทิสติก จากการปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่รับผิดชอบของหอผู้ป่วย ให้บริการเฉพาะเด็กออทิสติกอายุ 6-18 ปี ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2559 จนถึงปัจจุบัน พบว่าเด็กกลุ่มนี้มีปัญหาพฤติกรรมหลายรูปแบบทั้งพฤติกรรมกระตุ้นตนเอง พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง พฤติกรรมก้าวร้าวและที่สำคัญคือพฤติกรรมต่อต้านการฝึกทักษะเช่น ส่งเสียงดังโวยวาย ร้องไห้ไม่ยอมเข้าห้องฝึก พฤติกรรมการรับประทานอาหารที่ไม่เหมาะสมเช่น คบว่า ภาดาอาหาร เก็บอาหารที่หล่นกับพื้นมารับประทาน เมื่อเข้าห้องฝึกแล้วก็พยายามออกจากห้องฝึก ไม่นั่งอยู่ในบริเวณที่จัดไว้ให้ โยนอุปกรณ์การฝึกทิ้ง บางคนทำร้ายผู้ปกครองและบุคลากร พฤติกรรมเหล่านี้เป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กออทิสติกขาดโอกาสในการเรียนรู้สิ่งจำเป็นในชีวิต ส่งผลให้เด็กไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้เป็นภาวะกับผู้ปกครองและผู้ดูแล บุคลากรหอผู้ป่วยออทิสติก 3 ได้ประชุมร่วมกันกับสหวิชาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวแต่วิธีการต่าง ๆ นั้นแก้ไขปัญหาได้บางส่วนยังไม่ประสบผลสำเร็จในระดับที่พึงพอใจของผู้ปกครองและบุคลากร บุคลากรหอผู้ป่วยออทิสติก 3 จึงได้ร่วมกันคิดค้นวิธีการแก้ไขปัญหาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยบุคลากรได้ศึกษาแนวคิด มูลนิธิ “อีโมโตะเพื่อสันติภาพ” เผยแพร่ความรู้เรื่องน้ำในระดับโมเลกุลในประเทศไทยหวังสร้างความรักและสันติสุขให้กับโลกผ่านโครงการ “water for life” ระบุน้ำเป็นเครื่องมือที่สะท้อนสภาพแวดล้อมได้อย่างเหลือเชื่อเพราะ 70% ของโลกใบนี้ คือน้ำ และ 70% ของร่างกายมนุษย์ก็คือน้ำ หากใครพูดไม่ดี คิดไม่ดีจะส่งผลต่อน้ำในร่างกายทำให้ร่างกายอ่อนแอและเจ็บป่วยในที่สุด โดยการทดลองคุณภาพของแหล่งน้ำจากที่ต่างๆทั่วโลกโดยใช้วิธีการเก็บหยดน้ำมาทำให้เป็นน้ำแข็ง แล้วใช้กล้องจุลทรรศน์ส่องดูรูปร่างผลึกน้ำแข็งสิ่งที่ค้นพบจากภาพถ่ายกล้องจุลทรรศน์นั้นได้เปิดเผยความลับของน้ำที่ว่าน้ำสามารถตอบสนองความรู้สึกของมนุษย์ได้ทั้งดีและร้ายจะผ่านคำพูดหรือแม้แต่ตัวอักษรที่เขียนดีหรือไม่ดีโมเลกุลของน้ำก็จะสะท้อนออกมา จึงได้จัดทำผลงานพัฒนาคุณภาพเรื่อง “กระซิบวันละนิด ชีวิตเปลี่ยน” ซึ่งเป็นการใช้คำพูดที่ดีไปกระตุ้นให้น้ำในร่างกายเป็นน้ำที่ดี เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลทั้งเด็กและผู้ปกครอง

7. การวัดผลและการเปลี่ยนแปลง :

7.1 ก่อนแก้ปัญหา

7.1.1 แบบสังเกตพฤติกรรมต่อต้านการฝึกจากเด็กออทิสติกทั้งหมด .10. คน ดังนี้
เก็บข้อมูล 1 สัปดาห์

ก่อน

พฤติกรรมต่อต้านการฝึก	จำนวน	จำนวนครั้งที่เกิดพฤติกรรมก่อนทำ CQI
ร้องไห้ไม่ยอมเข้าห้องฝึก	2	(6 ครั้ง, 17ครั้ง)
ลุกจากที่นั่ง	6	(4ครั้ง,35ครั้ง,49ครั้ง,13ครั้ง,62ครั้ง,8ครั้ง)
ออกจากห้องฝึก	3	(9ครั้ง,22ครั้ง,25ครั้ง)
โยนอุปกรณ์การฝึกทิ้ง	2	(5ครั้ง,29ครั้ง)
ส่งเสียงดัง โวยวาย	3	(19ครั้ง,8ครั้ง,3ครั้ง)
รับประทานอาหาร (คว่ำถาด,ไม่ยอมทาน จะลุกวิ่งไปมา , คายอาหารแล้วเก็บอาหารตามพื้นทาน)	3	(25ครั้ง,15ครั้ง,10ครั้ง)

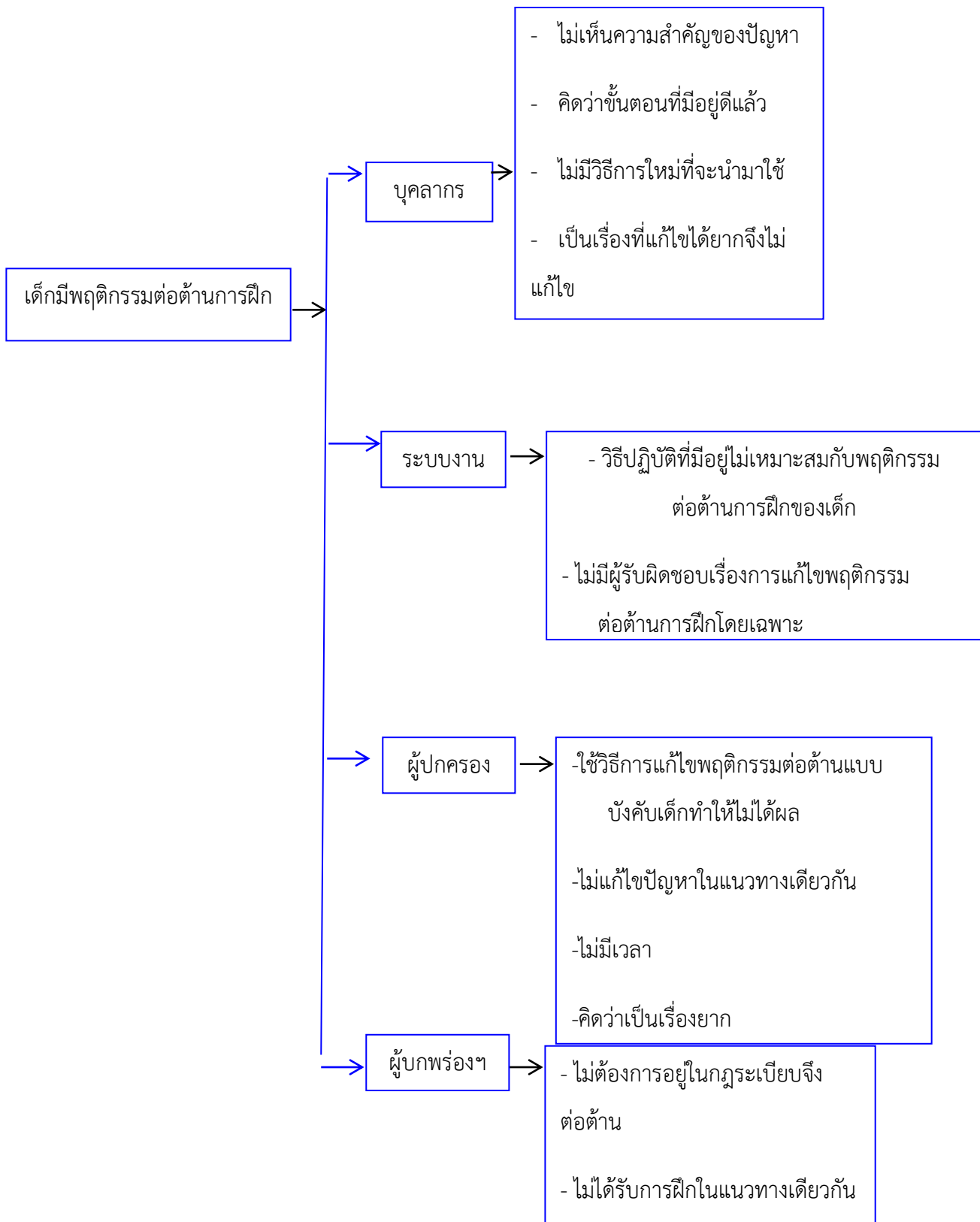
สรุปของผู้ปกครองความรู้สึกต่อพฤติกรรมเด็ก

ลำดับ	จำนวนคน/ระดับความรู้สึกต่อพฤติกรรม											รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
1	4	4	6	4	2	7	9	4	2	4	6	52
2	3	3	5	4	2	4	6	4	2	5	1	49
3	10	9	10	5	9	10	7	4	5	4	1	74
4	3	6	7	3	2	7	6	3	1	4	1	43
5	8	5	9	4	3	7	8	2	1	3	5	55
6	9	9	10	10	10	6	5	9	2	6	6	82
7	10	10	10	9	10	10	10	9	2	4	8	92
8	10	9	10	9	10	10	10	9	5	7	6	95
9	9	5	8	8	2	8	7	9	2	7	6	71
10.	9	5	8	3	4	8	2	9	2	3	3	56

สรุปบุคลากรความรู้สึกรู้สึกต่อพฤติกรรมเด็ก (ก่อน)

ลำดับ	รายชื่อ	จำนวนคน/ระดับความรู้สึกต่อพฤติกรรม										
		1	2	3	4	5	6	7	8			รวม
1	ด.ญ.พรวิมล	7	5	9	8	7	6	7	4			55
2	ด.ช.รชต	8	6	8	5	6	6	5	5			50
3	ด.ช.จักรพันธ์	10	8	10	9	8	10	9	6			72
4	ด.ช.ชนกันต์	9	5	10	7	7	6	4	5			54
5	ด.ช.กิตตกัณตพงษ์	9	6	9	5	6	6	3	7			51
6	ด.ช.ไอซ์	10	9	10	8	8	8	7	8			66
7	ด.ช.ธีรภัทร	10	8	10	9	9	9	9	8			73
8	ด.ญ.ศรียุทธ	10	6	10	7	9	10	9	5			68
9	ด.ช.ประเสริฐ	10	5	9	5	8	8	5	7			57
10.	ด.ช.พีรพล	5	5	10	3	7	6	4	7			48

7.1.2 วิเคราะห์ประเด็นปัญหา และสาเหตุจากปัจจัยต่างๆ

7.2 วิธีการที่เลือกใช้มาแก้ปัญหา

ดำเนินการแก้ไขปัญหาในวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2560 และประเมินผลวันที่ 19 พฤษภาคม 2560

1. ประชุมบุคลากร และผู้ปกครอง เกี่ยวกับความรู้เรื่องของสมอง การคิดบวก วิธีการกระชับพร้อมทำแบบประเมินพฤติกรรมของเด็ก (30 นาที) เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองซักถาม

2. ในสัปดาห์แรก หลังให้ข้อมูลกลับไปทำ 1 วัน ซักถามเกี่ยวกับวิธีการทำ ในตอนเช้าขณะทำกลุ่มเช้า โดยให้ผู้ปกครองเล่าวิธีการกระทำ ปรับวิธีการกระชับกับเด็กในผู้ปกครอง (40 นาที) เช่น

- ผู้ปกครอง บางคนพูดว่า “ลูกแก้วอย่าคว้าถาด” เปลี่ยนเป็นพูด “ลูกแก้วทานอาหารเสร็จแล้วให้นำถาดไปเก็บเข้าที่”

- บางคนไม่ทำสมาธิก่อน เปลี่ยนคือ ให้บอกกับคนในบ้านเกี่ยวกับโครงการนี้ เพื่อให้คนในบ้านเข้าใจ และเปิดโอกาสให้มีการทำสมาธิก่อนกระชับ 5 นาที

- ผู้ปกครองบางคนหลับก่อนลูก แนะนำให้นั่งข้างๆขณะพาลูกนอน ทาอ่านหนังสือรอ เมื่อเห็นเด็กหลับ (สังเกตจาก มือตก หรือ มีเสียงกรนเบา หรือ หายใจซ้าๆ) เริ่มจับเวลาเมื่อประมาณ 20 นาที กระชับตามที่คุณผู้ปกครองเขียนบันทึก

- ผู้ปกครองบางคนใจร้อนกระชับก่อนเวลาที่กำหนด ผลคือเด็กตื่นมาฟุ้งและไม่หลับอีกกว่าจะหลับอีก 2 ชั่วโมง แนะนำให้ผู้ปกครองจับเวลา ประมาณ 20 นาที จึงกระชับ

- บางคนกระชับไม่เหมือนเดิม แนะนำให้เขียนเรื่องที่ต้องการฝึกในกระดาษาว่างๆข้างเตียง เวลาพาลูกนอนจะได้ไม่เสียเวลาในการหากระดาษาที่บันทึก และการกระชับจะได้เหมือนกันทุกวัน

3. ครบสัปดาห์ที่ 2

- ซักถามผู้ปกครองถึงความรู้สึกที่ได้ทำ และพฤติกรรมของเด็ก

- ผลของผู้ปกครองบางคน รู้สึกว่าตนเองใจเย็นลง พฤติกรรมเด็กดีขึ้นแต่ยังไม่ดีเท่าที่ตน

ต้องการ

** วิธีการให้ผู้ปกครองทบทวนพฤติกรรมเด็กก่อนหน้านี้เป็นอย่างไรแล้วปัจจุบันเป็นอย่างไร เน้นการคิดบวก และการทดลองที่เคยดู (ย้ำความมั่นใจว่าสิ่งที่ทำนั้นต้องเกิดผลดีแน่นอน)

4. ครบ 1 เดือน บุคลากรได้ค้นพบว่า การกระชับต้องกระทำด้านหูซ้าย เนื่องจากสมองด้านขวาการทำงานใช้อารมณ์ความรู้สึกมากกว่า จึงได้แนะนำผู้ปกครอง เน้นให้กระชับหูซ้าย และจากการซักถามพบว่า ต้องเพิ่มการบอกรักก่อน

**ประชุมเจ้าหน้าที่ เพื่อประเมินพฤติกรรม ผลเด็กบางคนมีพฤติกรรมเริ่มจะลดลง บางคนไม่ดีขึ้น เข้าไปซักถามการทำกิจกรรมว่าทำอย่างไร พูดอย่างไร

5. ครบ 2 เดือน ซักถามผู้ปกครองถึงความรู้สึกที่ได้ทำ และพฤติกรรมของเด็ก

** ผู้ปกครองรู้สึกตนเองดีมาก มีความรู้สึกพึงพอใจพฤติกรรมเด็ก

**รายที่มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงช้า บุคลากรทำกลุ่ม โดยให้ผู้ปกครองเด็กคนอื่นสลับกันว่ารู้สึกพฤติกรรมมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ พร้อมให้กำลังใจ (ผลส่วนใหญ่เด็กมีการเปลี่ยนแปลง มีบางคนไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงเนื่องจากผู้ปกครองไม่ได้กระชับต่อเนื่อง

6. ครบ 3 เดือน แบบสังเกตพฤติกรรมเด็ก และแบบประเมินความรู้สึกต่อพฤติกรรมเด็ก

** ผลพบ ว่าเด็กมีพฤติกรรมต่อต้านลดลงทุกคน ตั้งแต่ 12 %- 66.66%

บุคลากรและผู้ปกครองมีความรู้สึกต่อพฤติกรรมต่อต้านของเด็กลดลง ตั้งแต่ 6.60 % ถึง 34.96 %

สรุปของผู้ปกครองความรู้สึกต่อพฤติกรรมเด็ก(หลัง)

ลำดับ	รายชื่อ	จำนวนคน/ระดับความรู้สึกต่อพฤติกรรม											
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	รวม
1	ด.ญ.พรวิมล	4	1	4	2	1	4	5	5	3	3	4	36
2	ด.ช.รชต	5	2	7	5	1	8	9	1	3	3	4	39
3	ด.ช.จักรพันธ์	8	2	8	9	2	8	8	1	7	5	5	63
4	ด.ช.ชนกันต์	4	2	6	2	1	5	6	2	5	4	3	40
5	ด.ช.กิตตกัณตพงษ์	5	3	4	3	2	8	8	5	9	3	4	54
6	ด.ช.ไอซ์	9	4	6	10	4	10	3	5	10	3	8	72
7	ด.ช.ธีรภัทร	10	4	9	10	3	9	7	6	10	5	9	82
8	ด.ญ.ศรีสวรรค์	4	3	8	6	3	6	10	7	8	4	5	64
9	ด.ช.ประเสริฐ	5	3	7	3	2	7	4	5	5	4	7	52
10.	ด.ช.พีรพล	2	2	5	5	2	5	8	5	5	3	3	45

สรุปบุคลากรความรู้สึกต่อพฤติกรรมเด็ก (หลัง)

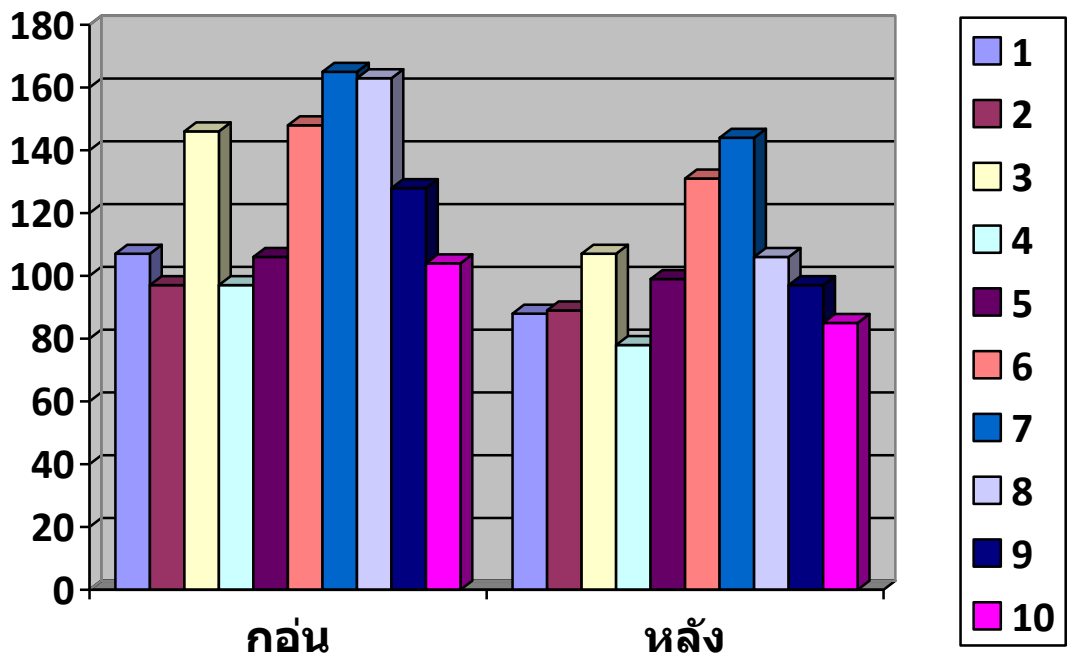
ลำดับ	รายชื่อ	จำนวนคน/ระดับความรู้สึกต่อพฤติกรรม										
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม
1	ด.ญ.พรวิมล	8	7	3	2	5	6	4	9			44
2	ด.ช.รชต	10	7	2	5	5	6	4	10			50
3	ด.ช.จักรพันธ์	2	10	5	1	5	10	5	7			45
4	ด.ช.ชนกันต์	6	6	5	3	3	6	2	7			38
5	ด.ช.กิตตกัณตพงษ์	8	6	3	6	5	6	3	8			45
6	ด.ช.ไอซ์	9	7	3	7	8	8	7	10			59
7	ด.ช.ธีรภัทร	10	9	5	7	6	9	7	9			62
8	ด.ญ.ศรีสวรรค์	1	8	4	4	5	10	5	5			42
9	ด.ช.ประเสริฐ	5	5	4	5	8	8	3	7			45
10.	ด.ช.พีรพล	4	6	4	4	5	6	2	9			40

7.3 ข้อมูลเปรียบเทียบก่อนและหลังการแก้ปัญหา

พฤติกรรมต่อต้านการฝึก	จำนวนครั้งที่เกิดพฤติกรรมก่อนทำ CQI	จำนวนครั้งที่เกิดพฤติกรรมหลังทำ CQI	ลดลงร้อยละ
ร้องไห้ไม่ยอมเข้าห้องฝึก	(6 ครั้ง, 17ครั้ง)	(2 ครั้ง, 8ครั้ง)	(66.66% , 52.94%)
ลุกจากที่นั่ง	(4ครั้ง,35ครั้ง,49ครั้ง,13 ครั้ง,62ครั้ง,8ครั้ง)	(3ครั้ง,28ครั้ง,30ครั้ง,4 ครั้ง,33 ครั้ง,5 ครั้ง)	(25%,20%,61.22%,38.77%,46.77%, 37.50%)
ออกจากห้องฝึก	(9ครั้ง,22ครั้ง,25ครั้ง)	(3ครั้ง,19ครั้ง,22ครั้ง)	(66.66%,13.63%,12%)
โยนอุปกรณ์การฝึกทิ้ง	(5ครั้ง,29ครั้ง)	(1ครั้ง,8ครั้ง)	(80%,72.41%)
ส่งเสียงดัง โวยวาย	(19ครั้ง,8ครั้ง,4ครั้ง)	(14ครั้ง,3 ครั้ง,2ครั้ง)	(26.31%,62.5%,50%)
รับประทานอาหาร (คว่ำถาด,ไม่ยอมทาน จะลุกวิ่งไปมา , คายอาหารแล้วเก็บอาหารตามพื้นทาน)	(25ครั้ง,15ครั้ง,10ครั้ง)	(10ครั้ง,6ครั้ง,8ครั้ง)	(60% ,60%,20%)

สรุปทั้งผู้ปกครองและบุคลากร ความรู้สึกต่อพฤติกรรมเด็ก (หลัง)

ลำดับ	รายชื่อ	จำนวนคน/ระดับความรู้สึกต่อพฤติกรรม		
		ก่อน	หลัง	ร้อยละของพฤติกรรมที่ลดลง
1	ด.ญ.พรวิมล	107	80	25.23%
2	ด.ช.รชต	97	89	8.24%
3	ด.ช.จักรพันธ์	146	107	26.71%
4	ด.ช.ชนกันต์	97	78	19.58 %
5	ด.ช.กิตติกัณตพงษ์	106	99	6.60%
6	ด.ช.ไอซ์	148	131	11.48%
7	ด.ช.ธีรภัทร	165	144	12.72%
8	ด.ญ.ศรียสวรรค์	163	106	34.96%
9	ด.ช.ประเสริฐ	128	97	24.21%
10.	ด.ช.พีรพล	104	85	18.26%

8. บทเรียนที่ได้รับ :

ผู้ใช้บริการ

-ผู้ปกครองต้องมีความมั่นใจ เชื่อว่าการคิดบวกมีส่งผลต่อพฤติกรรม

-ต้องมีการจัดบันทึกพฤติกรรมลูก ดูความก้าวหน้า

-มีการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้ปกครอง เรื่องพฤติกรรม เป็นการเสริมความมั่นใจในการกระชับ

ระบบงาน ควรจัดระบบงานอย่างไรหรือมีระบบอะไรเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยที่บุคลากรต้องคำนึงถึง เพื่อให้ระบบงานบรรลุเป้าหมาย

-เป็นแนวทางการบำบัดพฤติกรรมทางเลือก

-มอบหมายให้มีคนรับผิดชอบ ติดตามและประเมินผลทุก 2 สัปดาห์

บุคลากรผู้ปฏิบัติ ควรมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องอะไร

- เรื่องกิจกรรมความรู้เรื่องของสมอง การคิดบวก วิธีการกระชับ การให้แรงเสริมสำหรับ

ผู้ปกครอง การทำกลุ่มผู้ปกครอง

9. การนำผลงานไปใช้ประโยชน์ (ต่อยอด)

สามารถนำวิธีการเหล่านี้ไปใช้ในเด็กกลุ่มอื่นๆทั้งในเด็กปกติและเด็กพิเศษ ซึ่งวิธีการไม่ยุ่งยากซับซ้อน ไม่มีค่าใช้จ่าย ง่ายต่อการนำไปใช้ และถ้าทำได้ในระยะยาวนานอย่างต่อเนื่องคาดว่าจะส่งผลต่อพฤติกรรมที่ดี ยิ่งๆขึ้น

10.การติดต่อกับทีมงาน ระบุชื่อผู้ที่สามารถติดต่อได้ ชื่อหน่วยงาน ที่อยู่ โทรศัพท์ e-mail

11. คณะทำงาน :

10.1	นางสาวชัต	ยุกสันเทียะ	หัวหน้าทีม
10.2	นางสาวจิรภัทร	เปลื้องนุช	สมาชิก
10.3	นางนิลุบล	สัตบุตร	สมาชิก
10.4	นายนรุตม์	แพงพรมมา	สมาชิก
10.5	นางสาวอรรรณ	อุปจักร	สมาชิก
10.6	นายภัทรบดีรินทร์	โรจนวิศิษฐ์ฤาชา	สมาชิก
10.6	นางทัศนีย์	โสพัฒน์	สมาชิก
10.7	นายภัทร	เจตินัย	สมาชิก